

Kateřina K. Hrachovcová: Je super, když vás lidé přijmou mezi sebe

30.10.2020

Na Žiřkov jezdila jako dítě za babičkou a před časem se sem přistěhovala. Svérázná čtvrť provází herečku Kateřinu Hrachovcovou celý život.

Je pravda, že jste novopečená Žižkovanda?

Na Žižkov mě osud zavál před více než rokem, když jsem hledala nový domov. A jsem za to více než ráda, protože táta byl ze Žižkova. Dodnes si pamatuji adresu, kde vyrůstal a kam jsem chodila za babičkou. Bylo to v ulici Na Vápence 10. Já se narodila v Bubenči a vyrůstala na Praze 6, a tak vzpomínám na cesty ze „Šestky na Trojku“. Coby dítě jsem si ráda prohlížela žižkovské fasády a tipovala, který dům by byl ten „můj“. Vybavují se mi krásné štuky starých žižkovských domů, v mnoha z nich jsem už tehdy chtěla bydlet. Teď se mi to částečně splnilo, našla jsem si byt na horním Žižkově. Jen není můj, bohužel.

Denně v ulicích venčíte pejska Punťu. Seznamujete se během procházek s místními?

Punťa je pánem ulice, všechny zdraví a přes něj člověk přijde do kontaktu s mnoha místními lidmi. Právě i kvůli lidem se mi Žižkov velmi líbí, zejména kvůli starousedlíkům včetně těch z našeho domu a ulice. Jak se dívají z oken, jak se z oken i zdraví, jak pospolu fungují. Třeba jedna paní mi teď vyprávěla, jak tu žili už její prarodiče a jak bydlí na Žižkově dlouhá léta i ona. Je super, když vás lidé přijmou mezi sebe. Čtvrť je také plná menších krámků, obchodů, restaurací, na druhou stranu mi skýtá soukromí, které mám ráda. Cítím se tu hezky. Jako doma.

Možná jste dost lidí překvapila, když jste na procházky kromě psa vyrážela také s kocourem.

Ještě před nedávnem jsem měla kocourka Felixe. Byl to mainský mývalí kocour a vážil přes patnáct kilo. Feloušek byl v mém předchozím bydlišti na okraji Prahy zvyklý chodit ven, do zahrady. Tady to ale samozřejmě nešlo, tak jsem pořídila kšíry a společně s Punťou jsme všichni tři vyráželi na výlety a procházky. Několikrát týdně třeba i do parku pod Žižkovskou věž. Je pravda, že mnoho kolemjdoucích se zastavovalo.

Poznávají vás lidé na ulici?

Ano. Někteří asi ano. Neřeším to. Ne vždy to vnímám. Vždycky mě ale pozná obsluha i štamgasti z hospody

naproti našemu domu. Jsou velmi milí. Mám dost nabitý program a ne vždy bývám doma, takže když mi občas přijede balík, jsme domluveni, že ho může kurýr nechat v restauraci. A já si tam večer po představení či po jiné práci chodím jak na poštu. Když ne teda pro pivo, tak alespoň pro zásilku.

Kam ráda chodíte?

Všude. Já vůbec ráda chodím. Třeba přímo pod věží je zahradní restaurace Miminoo. Tam je skvělá obsluha, pokaždé mě i s pejskem výborně přijmou. Jsou přímo nejmilejší. Nebo La Bottega v Ondříčkově. Kousek vedle je letní scéna Divadla Kalich, kde jsem odehrála několik představení. Mezi kolegy z profese si říkáme, že je to vůbec jedna z nejhezčích letních scén v Praze. Vedle je venkovní restaurace, skvěle se tam hraje, je to nádherný společenský zážitek. Vřele doporučuji. Další zajímavé místo je divadelní prostor Venuše ve Švehlovce. Bohužel i jejich fungování omezila epidemie.

Na letní scéně v Mahlerových sadech vystupujete už jako ostrílená herečka. Vy jste ale na Žižkově svou hereckou dráhu vlastně začínala.

Jako studentka konzervatoře jsem asi šest let hrála nebo coby mladší ročník pomáhala v Žižkovském divadle ve Štítňeho ulici, kde dnes sídlí Divadlo Jára Cimrmana. Tam jsem odehrála i své absolventské představení, kde si mě všimlo a nabídlo mi angažmá několik divadel. Já si tehdy vybrala plzeňské Divadlo J. K. Tyla.

Kde jste hrála letos?

Na jaře se hodně aktivit, zejména v herecké branži, rušilo a omezovalo, v létě pak byly divadelní prázdniny. Takže toto září nastal obrovský divadelní boom. Skoro každý večer jsem byla na jevišti v Praze i jinde po republice. Nejčastěji mě mohli diváci vidět ve hře Můžem i s mužem, jejíž spoluautorkou jsem. Podle hry se v srpnu natáčel i stejnojmenný film, který půjde do kin nejspíše v březnu příštího roku. Současně necháme vzniknout další díl, tedy Můžem i s mužem 2.

O čem hra je?

O nás o ženách, které jsou od sebe generačně vzdáleny. O čtyřech archetypech. O jinakosti každé z nás. O vzájemném propojení. Každá má jiné životní zkušenosti, prožila různé lásky a vztahy. Každá má svůj příběh. Děj se odehrává na oslavě narozenin té nejstarší. Je to velká legrace, zároveň je to i dost smutné. Prostě story ze života.

Jaký příběh vyprávíte vy?

Přicházím s tím, že jsem našla samu sebe, že vím, kdo jsem. Toužím propojit všechno a všechny. Jo. Zdá se to být složité, ale není. A lidem se to líbí. O sexu vážně i nevážně. Má postava AfroDita chce uzdravovat lidi.

Vedle herectví jste dlouhá léta uzdravovala zvířata, když jste pracovala jako sestra na veterinární klinice.

Láska ke zvířatům mě provází celý život. Jako sestra jsem kousek od Prahy pracovala přes deset let. Tehdy jsem byla vdaná za veterináře a smysl práce a životní náplně spatřovala v léčení zvířat. Nonstop jsem byla po ruce. Pomáhala v ordinaci. Asistovala jsem u operací.

To je dost náročné povolání. Možná náročnější než herectví.

Nejnáročnější je to soustředění se během operace. Hodiny stojíte na nohou, je třeba být neustále ve střehu a doktorovi po ruce. Když se provádí těžká operace, bývá náročné být třeba tři hodiny nad otevřeným zvířetem. Nedělat chybu v tom, co se po mně žádá. Lidé to moc nevidí či nevědí, ale z otevřených operovaných těl zvířat vychází nasládlý pach či vyloženě silný zápach. Záleží, co se zrovna operuje. Do hlavy praží silné bílé světlo. Musím říct, že občas jsem si musela lehnout, abych chtě nechtě neomdlela. Ale to není neobvyklé.

Kromě toho jste také vystudovala vysokou školu.

Ano, je to Pražská vysoká škola psychosociálních studií. V rámci studia jsem se ve finále zaměřila na tzv. osobní koučink. Šlo mi to a nemálo mě to bavilo, takže se tomu věnuji profesionálně. I když stále je to koníček. Jeden z mnoha. Chodí mi nemálo žádostí o koučink, i když vím, že za většinou z nich je žádost o seznámení. A nejen od mužů.

Co po vás klienti obvykle chtějí?

Lidé nejčastěji řeší vztahy. A také to, že vlastně nevědí, co vůbec chtějí. Co je jejich cílem, posláním, vášní. Nemají svoji vizi.

Věnujete se i dětem.

Na žižkovské Základní škole Chmelnice jste jim předčítala. To byl projekt, který chtěl podpořit zájem školáků o čtení a knihy. Tak jsem jim předčítala, stejně jako třeba dětem v psychiatrické léčebně. A mě překvapuje, že o tom vůbec víte. Některé mé aktivity vůbec nikde nezmiňují.

Vedle herectví, zvěrolékařství, koučování jste také malířka. Vystavujete někde?

Maluji, kreslím ráda, k tomu jsem ilustrovala tři knihy. Jednu z nich napsala moje máma Alena Hrachovcová. Nedávno jsem pro charitativní projekt Nadačního fondu Kapka naděje kreslila portrét ženy se zlatým motýlem přes ústa, pro Nadaci Unipetrol, kterou skvěle vedla Julie Růžičková, a nadaci hokejového klubu Litvínov jsem navrhla motivy na trika. Nyní mě oslovila další organizace. A tak dále. Mé výtvary včetně velkých pláten byly vystaveny například na zámku v Žirovnici. A tady na Praze 3 by to bylo taky fajn!

Zbývá vám při všech těch aktivitách čas na relaxaci nebo třeba sport?

Miluju pohyb a sport. Na Žižkově i v okolí, nejen v Riegrových sadech. Skvělé je studio Hot Yoga 42 na Flóře.

Jaké to je, dávat rozhovor pro Radniční noviny Prahy 3, který si přečtou lidé ve vašem sousedství?

Rozhovor pro čtvrtě, kde bydlím a kterou mám tuze ráda, je pro mne rodinná záležitost.

Kateřina Kaira Hrachovcová se narodila 10. září 1974 v Praze. V roce 1993 absolvovala hudebně-dramatický obor na Pražské konzervatoři. Hostovala v divadlech Jiřího Wolкера, v Divadle Na Starém Městě a v ABC. Během studia přijala nabídku na stálé angažmá v plzeňském Divadle J. K. Tyla, kde účinkovala pět let. Jako hostující herečka působila na scénách divadla v Českých Budějovicích, v Příbrami, v Řeznické, v divadle La Fabrika. V Praze vystupuje na scénách Divadla Palace, Semafor a Klubu Lávka. První filmovou nabídku získala do televizního filmu *Městem chodí Mikuláš* režiséra Karla Kachyni. Prvními seriály, ve kterých účinkovala, byly *Prima sezóna Karla Kachyni* a *Hříšní lidé města brněnského Jiřího Sequense*. Aktivně se

zapojuje do projektů na ochranu zvířat.